

Arrest

**nr. 335 102 van 29 oktober 2025
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DEN BROECK
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 3 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juli 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2025, datum waarop de zaak wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 3 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN DEN BROECK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Gambiaanse nationaliteit te bezitten.

Op 6 november 2019 dient verzoekster een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 29 juni 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, die bij arrest nr. 261 394 van 30 september 2021 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) werd bevestigd.

Op 22 december 2023 dient verzoekster een tweede (eerste volgend) verzoek om internationale bescherming in.

Op 22 april 2024 neemt de commissaris-generaal een beslissing “*niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)*”. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u staatsburger van Gambia en behoort u tot de Wolof bevolkingsgroep. Omwille van problemen, gelieerd aan uw seksuele oriëntatie, verliet u op 13 mei 2019 Gambia. Op 6 november 2019 diende u in België een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 29 juni 2021 nam het Commissariaat-generaal een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in haar arrest, nr. 261 394 van 30 september 2021 in de zaak RvV 263 852 / I, van 30 september 2021. U verliet België niet en diende op 22 december 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verklaart niet naar Gambia terug te kunnen keren uit vrees voor uw leven omwille van uw seksuele oriëntatie. Tijdens uw verblijf in België maakte u kennis met de organisatie RainbowHouse Brussel. Via deze organisatie regelde u een woonst. U woont vergaderingen bij en neemt deel aan hun activiteiten zoals bijvoorbeeld mensen/toeristen op straat vragen hoe zij staan tegenover de LGBTQ. Op aanraden van uw advocaat liet u mededeelnemers hiervan foto's maken als bewijs in het kader van uw asielprocedure. Via L., iemand die u ziet in het RainbowHouse, werd u voorgesteld aan de organisatie NANSEN v.z.w.. U kreeg van hen ondersteuning en een rapport die ze over u opmaakten. Tot slot wijst u op uw gezondheidsproblemen stellende dat u aan astma lijdt en u een medische ingreep aan uw been dient te hebben die u door het ziekenhuis werd geweigerd daar uw eerste verzoek om internationale bescherming werd geweigerd.

Ter staving van uw tweede verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een kopie van twee bladzijden van uw Gambiaans paspoort (d.d. 27/09/2022, geldig tot 27/09/2027) en een rapport van de organisatie NANSEN v.z.w. als ondersteuning van uw nieuw verzoek om internationale bescherming. In het rapport werden de volgende stukken in bijlage toegevoegd: uw toestemming NANSEN v.z.w. toegang te verlenen tot uw persoonlijke gegevens en deze gegevens te verwerken (d.d. 09/09/2022); een ondersteuningscertificaat van het RainbowHouse Brussel ondertekend door L.C.; een attest van uw vrijwilligerswerk voor de vereniging F.; een steunbrief van L.S., een vrouw uit Zwitserland die samen met u verbleef in het DARYACU wooncollectief (d.d. oktober 2023); een steunbrief/getuigenis van O.V. die met u een wooncollectief van DARYACU betreft (d.d. 23/10/2023); twee getuigenissen/steunbrieven van uw vriend N.A.G. die samen met u in het wooncollectief DARYACU verblijft; vier attesten van uw deelname aan activiteiten van RainbowHouse in het kader van InQlusion discussiegroepen ondertekend door en uit naam van R.A.M. (d.d. 24/02/2022, d.d. 10/02/2022, d.d. 25/11/2021 en 16/12/2021); een fotoprint waarop u te zien bent in een ziekenhuisbed in Zweden en 19 fotoprints waarop u bent afgebeeld tijdens uw deelnames aan activiteiten voor RainbowHouse in Brussel. Op 25 maart 2024 stuurde uw raadvrouw, mr. M.V.D.B., een mail waarin ze opmerkingen geeft over uw onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Waar u bij de DVZ verklaarde gehoor-, geheugen- en concentratieproblemen te hebben, volgens u ten gevolge van een incident in Zweden waar u in het ziekenhuis belandde en een afbeelding neerlegt van uw opname (zie beoordeling bijzondere procedurele noden d.d. 08/02/2024 en vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ (d.d. 08/02/2024 en verklaringen DVZ d.d. 08/02/2024, vraag 13 en zie fotoprint in groene map), een opmerking die u ook in uw eerste verzoek om internationale bescherming maakte (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal –verder “notities CGVS” d.d. 02/07/2020, p.3), dient te worden opgemerkt dat u tot op het heden hiervan geen enkel medisch verslag overmaakte. Hoe dan ook, werd u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming opgemerkt dat indien u nood zou hebben aan een pauze of wanneer iets niet duidelijk zou zijn u dit meteen kon melden (notities CGVS d.d. 02/07/2020, p.3 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 11/08/2020, p.2). U gaf telkens aan het begin van uw persoonlijk onderhoud op 2 juli 2020 en op 11 augustus 2020 te kennen in staat te zijn om een gesprek te voeren en in goede gezondheid te verkeren (notities CGVS d.d. 02/07/2020, p.3 en CGVS d.d. 11/08/2020, p.3). U maakte verder doorheen uw persoonlijke onderhoud geen melding over specifieke problemen en gaf op het einde van zowel het eerste onderhoud als op het tweede onderhoud aan, te menen alle vragen goed te hebben verstaan (notities CGVS d.d. 02/07/2020, p.33 en notities CGVS 11/08/2020, p.37). Dat u tijdens uw eerste asielprocedure moeite had de gestelde vragen te begrijpen en te beantwoorden, zoals uw raadvrouw, mr. M.V.D.B. in haar mail aan het CGVS op 25 maart 2024, stelt – en ze een nieuw persoonlijk onderhoud als aangewezen acht – kan dan ook niet worden gevolgd.

Wat betreft de opmerking van mr. V.D.B., bij de DVZ in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming, verkeerd te zijn verstaan en dat u de vragen niet goed begreep, bevindingen die ze baseert op informatie in uw administratieve dossier, meer bepaald in de “Vragenlijst “bijzondere procedurele noden”- bijzonderheden (zie infra vragenlijst) en u mogelijks hierom verkeerdelijk vertelde dat u vreest opnieuw te moeten gaan samenwonen met uw ex-echtgenoot –quod non-, dient te worden vastgesteld dat vervolgens wel werd opgetekend dat na herhaling van de vragen u alsnog op de gestelde vraag antwoordde (zie “Vragenlijst “bijzondere procedurele noden”, d.d. 08/02/2024). Verder blijkt uit uw administratieve dossier dat u verklaringen aflegde in de door u gekozen taal, het Wolof en u deze verklaringen voor akkoord ondertekende (zie verklaringen DVZ d.d. 08/02/2024). Los van uw beweerdde gehoorproblemen, is het verbazingwekkend dat een hoger geschoolde vrouw als u, die werkzaam was bij de politie in Gambia (notities CGVS d.d. 02/07/2020, p.9,10 en CGVS 11/08/2020, p.8), de bij de DVZ gestelde vraag, wat u vreest in het geval van een terugkeer naar uw land van herkomst, niet zou begrijpen en verkeerdelijk zou hebben beantwoord (zie verklaringen DVZ d.d. 08/02/2024 vraag 20). Wat er ook van zij, het CGVS neemt nota van bovenstaande bevindingen doch is het CGVS van mening dat het niet noodzakelijk is om u te horen in het, kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet met name dat u voor uw leven vreest omwille van uw seksuele oriëntatie (zie verklaringen DVZ d.d. 08/02/2024, vraag 17, vraag 19 en vraag 20), moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid inzake uw seksuele oriëntatie, de alle daaruit vloeiende problemen en uw werkelijke leefsituatie en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter herhaalt omwille van uw seksuele oriëntatie niet naar Gambia te kunnen terugkeren, een feit dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Daar uw verklaringen aangaande uw homoseksualiteit en de beleving ervan niet overtuigend werden bevonden, doen de door u neergelegde fotoprints, toegevoegd aan het door u neergelegde rapport van NANSEN v.z.w., waarop u te zien bent tijdens uw activiteiten voor RainbowHouse in Brussel geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Een aanwezigheid op dergelijke bijeenkomsten/activiteiten ondersteunt op zich immers op geen enkele manier uw beweringen aangaande uw seksuele oriëntatie. Uw regelmatige deelname aan gesprekken in de organisatie Rainbowhouse, onderschreven door mevrouw L.C., de steunbrieven van mensen die u leerde kennen in het wooncollectief DARYACU, waar u naartoe werd verwezen door een zekere L. die u bij RainbowHouse leerde kennen en een attest van uw vrijwilligerswerk voor de vereniging FATSABBATS –omschreven als een inclusieve, culturele ruimte die in beweging wordt gezet door en voor geracialiseerde LGBTQIA+ gemeenschappen worden niet betwist, doch attesteert een dergelijk schrijven geenszins uw seksuele geaardheid, noch de daarmee samenhangende beweerdde problemen in uw land van herkomst, daar deze inhoud louter gebaseerd is op uw eigen verklaringen.

Er dient dan ook te worden opgemerkt dat documenten neergelegd in een asielprocedure dienen gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze allerminst het geval is.

Betreffende de inhoud van het rapport van de organisatie NANSEN v.z.w., ter ondersteuning van uw tweede verzoek om internationale bescherming, blijkt uit de inhoud van het rapport en de documentatie met betrekking tot de situatie van de LGBTI/LGBTQ personen in Gambia in het algemeen en de situatie van Afrikaanse lesbische vrouwen, waarnaar wordt verwezen - dat ze hun advies steunen op uw verklaringen, waarover de RVV reeds een arrest heeft geveld (zie arrest nr. 261 394 van 30 september 2021 in de zaak RvV 263 852 / I, van 30 september 2021) en op de door u neergelegde documenten die supra werden besproken.

Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Commissaris-generaal vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Gambia actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster

geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.”

Wat betreft de door u aangehaalde gezondheidsproblemen, met name dat u aan astma lijdt en het ziekenhuis u een medische ingreep aan uw been weigerde omdat uw eerste verzoek om internationale bescherming werd geweigerd (zie verklaringen DVZ d.d. 08/02/2024, vraag 13), dient te worden opgemerkt dat uw gezondheidsproblemen niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Voor een beoordeling van medische elementen u een machtiging tot verblijf dient te richten aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De door u neergelegde kopies van de eerste twee pagina's uit uw paspoort (uitgereikt op 27 september 2022 – geldig tot 27 september 2027) doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen en bevatten enkel gegevens betreffende uw identiteit en nationaliteit, die niet worden betwist

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

(...)”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/2, § 1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 40, lid 2, 41 en 42 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2013/32), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel, alsook op een manifeste appreciatiefout.

2.2. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

2.3. Verzoekster voegt een rapport van Nansen bij haar verzoekschrift (stuk 2).

3. De aanvullende nota's

3.1. De Raad ontvangt vanwege verzoekster een eerste aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waaraan zij een psychologisch attest, een getuigenis en verklaring inzake haar betrokkenheid bij de LGBTQAI+-gemeenschap in België toevoegt.

3.2. Ter terechtzitting legt verzoekster samen met een tweede aanvullende nota de volgende stukken neer (zie inventaris):

- “1. Attest over psychologische ondersteuning
- 2. Verklaring O.C., kopie identiteitskaart en foto's
- 3. Attest M. 26 augustus 2024
- 4. Attest Rainbowhouse
- 5. Foto's met ex-vriendin C.P.
- 6. SMS-jes met ex-vriendin N.
- 7. Foto's Pride”.

4. Beoordeling

4.1. Juridisch kader

De bestreden beslissing werd op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet genomen. Dit artikel luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Voormeld artikel geeft aan de commissaris-generaal de bevoegdheid om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien door de verzoeker om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Voormeld artikel vormt de omzetting van artikel 40, lid 2 van de richtlijn 2013/32. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de formulering van artikel 40 van de richtlijn 2013/32 geen verduidelijking van het begrip “*nieuwe elementen of bevindingen*” ter staving van een volgend verzoek bevat.

Bijgevolg is de Raad gehouden tot een richtlijnconforme uitlegging van deze nationale wetsbepaling. De Raad dient in het kader hiervan tevens rekening te houden met de uniforme interpretatie die het Hof van Justitie reeds aan bepalingen van het betrokken Unierecht heeft gegeven (zie onder meer HvJ 19 januari 2010, C-555/07, Küçükdeveci, punt 48). De uitlegging die het Hof van Justitie krachtens de hem bij artikel 267 van het VWEU verleende bevoegdheid geeft aan een regel van Unierecht, verklaart en preciseert, voor zover dat nodig is, de betekenis en strekking van dat voorschrift zoals het sedert het tijdstip van zijn inwerkingtreding moet of had moeten worden verstaan en toegepast (HvJ 13 januari 2004, C-453/00, Kühne en Heitz, par. 21).

In het arrest van 10 juni 2021 in de zaak C-921/19 zet het Hof van Justitie uiteen dat artikel 40, leden 2 en 3 van de richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande, stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Daarenboven omvat de eerste stap eveneens twee fasen, waarbij in elk fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht. Aldus bepaalt artikel 40, lid 2 van de richtlijn 2013/32 in de eerste fase dat, om krachtens artikel 33, lid 2, onder d) een beslissing over de ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming te nemen, een volgend verzoek eerst aan een voorafgaand onderzoek wordt onderworpen om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd in verband met de behandeling van de vraag of hij krachtens richtlijn 2011/95 in aanmerking komt voor

erkenning als persoon die internationale bescherming geniet. Het Hof preciseert dat slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van deze richtlijn. In deze fase wordt dan nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet. Bijgevolg dient te zijn voldaan aan beide ontvankelijkheidsvoorwaarden opdat het volgende verzoek verder ten gronde wordt behandeld overeenkomstig artikel 40, lid 3 van deze richtlijn, maar dit neemt niet weg dat het gaat om onderscheiden voorwaarden die niet met elkaar mogen worden verward. Het onderzoek of een volgend verzoek berust op nieuwe elementen of bevindingen in verband met de behandeling van de vraag of de verzoeker krachtens richtlijn 2011/95 in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet, beperkt dient te blijven tot de toetsing van het bestaan van elementen of bevindingen ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

4.3. Onderzoek van de nieuwe elementen

4.3.1. Op 6 november 2019 dient verzoekster een eerste verzoek om internationale bescherming in. Zij voert aan dat zij wordt vervolgd omwille van haar lesbische geaardheid. Op 29 juni 2021 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de

subsidaire beschermingsstatus, die door de Raad werd bevestigd bij arrest nr. 261 394 van 30 september 2021. Er werd geen geloof gehecht aan verzoeksters lesbische geaardheid.

Op 22 december 2023 dient verzoekster onderhavig, tweede (eerste volgend), verzoek om internationale bescherming in. Zij volhardt in het vluchtrelaas dat zij in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming uiteenzette, stelt dat zij in België diverse activiteiten ontwikkelde binnen de LGBTQAI+-gemeenschap en legt ter staving hiervan een bundel stukken voor (zie map 'Documenten' in het administratief dossier).

4.3.2. De Raad stelt vast dat verzoekster in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming met betrekking tot haar levensloop en de ontdekking en beleving van haar voorgehouden lesbische geaardheid tegenstrijdige en – mede gelet op het homofobe karakter van de Gambiaanse samenleving – onaannemelijke verklaringen aflegde. In zijn arrest nr. 261 394 van 30 september 2021 oordeelde de Raad daaromtrent als volgt:

“6. Verzoeksters algemene geloofwaardigheid wordt echter ondermijnd door haar wisselende verklaringen over haar levensloop:

- *Zo legt verzoekster tegenstrijdige verklaringen af over de leeftijd waarop zij uitgehuwelijkt werd, over het leeftijdsverschil met haar echtgenoot, over hun huwelijksleven en over de datum van haar huwelijk. Zij legt tevens geen enkel document neer met betrekking tot het huwelijk. Uit de voorgelegde WhatsApp-berichten en foto's kan alleszins niet blijken dat verzoekster gedwongen getrouwd was met een gewelddadige man, integendeel. Verzoekster legt evenmin eensluidende verklaringen af over het aantal kinderen dat zij heeft met haar man, over de namen van de kinderen en welke kinderen geadopteerd zijn. In het verzoekschrift wordt geargumenteed dat verzoekster met haar verklaringen haar gevoelssituatie wilde duiden, met name dat zij zich nog te jong voelde om te huwen, dat zij haar oudste dochter als een zus wilt zien en dat haar ex-echtgenoot zich in een andere levensfase bevond. Van verzoekster wordt echter verwacht dat zij coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat zij de feiten die de aanleiding vormen van haar vlucht uit haar land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van haar asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek. Dat verzoekster haar gevoelssituatie wenste te duiden middels het geven van tegenstrijdige en incoherente verklaringen, kan dan ook geenszins worden aanvaard. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij de politie aangaf dat zij als “kindbruid” dan wel als “veertienjarige” of als “zestienjarige” werd uitgehuwelijkt terwijl uit haar verklaringen bij het Commissariaat-generaal blijkt dat zij 24 jaar oud was toen zij trouwde, noch waarom zij haar echtgenoot beschreef als een oudere man terwijl het een leeftijdsverschil van drie jaar betrof, noch waarom verzoekster F. de ene keer als haar halfzus en de andere keer als haar dochter noemt.*
Het voorstaande klemmt des te meer aangezien verzoekster jarenlang bij de politie werkte en aldus genoegzaam bekend is met het vermelden van correcte identiteitsgegevens inzake leeftijd.
- *Verzoeksters verklaringen over haar strenge stiefvader, met name dat hij haar vrijheid beknotte, geen andere kledij dan bedekkende moslimkledij duldde, het niet goedkeurde dat ze voetbal speelde en het niet toeliet dat ze haar voetbalvriendinnen uitnodigde, stroken niet met haar overige verklaringen en documenten waaruit blijkt dat verzoekster secundair onderwijs heeft doorlopen, ook zelf voetbaltrainer voor kinderen was, in het kader van de voetbal meermaals naar het buitenland mocht reizen, (voetbal)vriendin S. thuis mocht laten logeren, later bij de politie aan de slag ging en ook andere kledij dan bedekkende moslimkledij droeg. Wat betreft de stelling in het verzoekschrift dat haar stiefvader niet toeliet dat zij zich buiten de gendernormen gedroeg, doch haar nooit verboden heeft te voetballen of zich sportief te kleden maar er wel negatieve opmerkingen over maakte, dient te worden opgemerkt dat verzoekster, op de laatste twee jaar voor haar vertrek in 2019 na, steeds bij haar moeder en stiefvader bleef inwonen, ondanks dat zij reeds getrouwd was, kinderen kreeg en carrière maakte bij de politie. Verzoekster kan bezwaarlijk volhouden dat zij zich een problematische familiale en thuissituatie bevond.*

7. Er kan verder geen geloof worden gehecht aan verzoeksters lesbische geaardheid, gelet op het volgende:

- *Verzoekster kan niet eenduidig aangeven wanneer en in welke omstandigheden haar moeder en stiefvader haar lesbische geaardheid te weten kwamen. Zij kan zelfs niet eensluidend vertellen of ze hiervan reeds op de hoogte waren toen verzoekster Gambia in 2019 verliet.*
- *Verzoeksters verklaringen over hoe zij wist dat anderen - waaronder Mama S. en andere voetbalspeelsters - lesbisch waren en hun geaardheid (al dan niet openlijk) beleefden en bekend maakten, wijzen op een totaal gebrek aan voeling met de leefwereld van de LGBTIG+ in homofobe landen zoals Gambia en Senegal. De verwijzing in het verzoekschrift naar haar “gaydar” en een*

Wikipedia-artikel dienaangaande kan niet overtuigen. Daargelaten de vraag naar de wetenschappelijke correctheid van artikelen die worden geplaatst op Wikipedia, blijkt uit deze informatie dat de "gaydar" ontwikkeld wordt door bewuste ervaring met sociale interactie met homoseksuelen, wat sowieso al beperkter is in een homofobe maatschappij, en functioneert de "gaydar" door de interpretatie van non-verbale signalen zoals onder meer sociaal gedrag, houdingen en bewegingen, kleding en afwijkende genderstereotypen, die in een homofobe samenleving ook minder tot uiting zullen worden gebracht gezien dit gevaarlijk is. Dat verzoekster slechts overtuigd is dat zij kan zien wie lesbisch is maar dat dit mogelijk slechts een projectie betreft, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, vindt geen weerslag in het administratief dossier, waar zij met zekerheid over verschillende vrouwen aangaf dat ze lesbisch waren en dit achteraf ook bevestigd zag. Overigens doet een dergelijke redenering geen afbreuk aan het feit dat verzoekster niet doorleefd kon vertellen over hoe zij van andere vrouwen te weten kwam dat ze lesbisch waren, wat in homofobe landen als Gambia en Senegal nochtans een voorzichtige en precaire onderneming moet zijn geweest. De stelling in het verzoekschrift dat Senegal een toevluchtsoord is voor Gambiaanse lesbiennes en er een lesbische gemeenschap bestaat ondanks dat Senegal ook een homofob land is, maakt verzoeksters verklaringen over homoseksualiteit in Senegal - met name dat lesbisch zijn er geen probleem is, dat ze er kunnen doen wat ze willen, dat het er niet raar was - niet geloofwaardig.

- *Verzoekster kan haar lesbische relatie met S. geenszins aannemelijk maken, gelet op verzoeksters opvallende verklaringen over S.'s leeftijd toen ze elkaar leerden kennen, hun seksuele betrekkingen bij verzoekster thuis en het gebrek aan informatie over hoe S. haar seksuele geaardheid ontdekte en beleefde.*
- *Ook verzoeksters relatie met de Nederlandse S. is niet geloofwaardig. Zo verklaarde verzoekster dat S. na enkele korte ontmoetingen in het kader van een humanitair project en na enkele gesprekken met verzoekster haar zou hebben meegedeeld dat ze gay is, haar daarna zou hebben voorgesteld om een in Gambia gevaarlijke relatie te beginnen en deze relatie ook openlijk te beleven. Dit is uiteraard geenszins aannemelijk gelet het homofobe klimaat in Gambia dat verzoekster beweert te moeten ontvluchten en waarvan S. volgens haar ook op de hoogte was.*

Het komt wel degelijk aan de verzoeker om internationale bescherming toe om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoeker afkomstig is. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de protection officer open vragen heeft gesteld, die verzoekster toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de beleving van haar beweerde lesbische geaardheid in de context van de homofobe samenleving in Gambia, maar dat zij hierover geenszins aannemelijke verklaringen aflegde. Hierbij dient te worden opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen."

In het kader van onderhavig, tweede (eerste volgend), verzoek om internationale bescherming legt verzoekster evenwel een hele hoop documenten voor die voornamelijk betrekking hebben op haar leven in België (zie map 'Documenten' in het administratief dossier, alsook haar beide aanvullende nota's). Hoewel kan worden aangenomen dat haar verklaringen over de ontdekking en beleving van haar beweerde lesbische geaardheid in Gambia niet geloofwaardig zijn, doet dit geen afbreuk aan het feit dat verzoekster de ontdekking en beleving van deze geaardheid in België op een andere wijze beleeft.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekster een op haar betrekking hebbend rapport van de vzw Nansen voorlegt (zie map 'Documenten' in het administratief dossier en verzoekschrift, stuk 2). Waar kan worden aangenomen dat dit rapport voortbouwt op verzoeksters verklaringen inzake haar beweerde lesbische geaardheid, waaraan in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming geen geloof werd gehecht, zoals in de bestreden beslissing wordt benadrukt, dient tevens te worden vastgesteld dat in dit rapport ook wordt verwezen naar de verschillende stavingsstukken die eraan worden toegevoegd. Hieruit blijkt onder meer dat verzoekster in België heeft verbleven in een collectief opvanghuis dat onder andere is gericht op verzoekers om internationale bescherming die tot de LGBTQAI+-gemeenschap behoren, een element dat betrekking heeft op de ontdekking en beleving van haar voorgehouden lesbische geaardheid in België eerder dan in Gambia. Hetzelfde geldt voor waar zij ter terechtzitting bijkomende stukken neerlegt, waaronder een uitgebreide bundel gesprekken die zij met een (beweerde) lesbische partner van haar in België had.

Aan het voorgaande voegt zich nog het gegeven toe dat verzoekster te kampen heeft met mentale gezondheidsproblemen, waaronder post-traumatische stressstoornis, concentratieproblemen, depressie en angstgevoelens, zoals blijkt uit de bij haar aanvullende nota's gevoegde psychologische attesten. Hoewel uit deze attesten niet blijkt dat verzoekster ten tijde van haar persoonlijke onderhoud op het

Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen reeds dermate met deze mentale gezondheidsproblemen te kampen had dat dit een impact zou hebben op de beoordeling van de geloofwaardigheid van de verklaringen die zij toen heeft afgelegd, kan niet worden uitgesloten dat deze mentale gezondheidstoestand haar heden beïnvloedt bij het afleggen van verklaringen inzake haar beweerd lesbische geaardheid. Dit klemmt des te meer daar verzoeksters moedertaal het Wolof is, terwijl zij in het Engels werd gehoord.

Alvorens tot een besluit te komen over het al dan niet ontvankelijk karakter van onderhavig, tweede (eerste volgend), beschermingsverzoek van verzoekster, komt het de Raad gepast voor dat verzoekster grondig zou worden bevraagd over de door haar aangebrachte elementen met betrekking tot haar leven als (beweerde) lesbische vrouw in België.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat, indien verzoeksters voorgehouden lesbische geaardheid zou komen vast te staan, ingevolge het arrest van 7 november 2013 van het Hof van Justitie van de Europese Unie aangaande de gevoegde zaken C-199/12 tot en met C-201/12, de enkele strafbaarstelling van homoseksuele handelingen als zodanig geen daad van vervolging vormt. Daarentegen moet een gevangenisstraf voor homoseksuele handelingen, die daadwerkelijk wordt toegepast in het land van herkomst dat deze strafbepaling heeft vastgesteld, worden geacht een onevenredige of discriminerende bestraffing en dus een daad van vervolging te vormen (zie ook EHRM 17 november 2020, B. en C. tegen Zwitserland, par. 59). Noch het administratief dossier, noch het verzoekschrift en de bijgevoegde stukken bevatten actuele informatie waaruit de Raad kan afleiden dat de strafbaarstelling van homoseksuele handelingen in Gambia heden daadwerkelijk wordt uitgevoerd.

4.3.3. Op basis van de elementen in het administratief en rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, zonder bijkomend onderzoek of bijkomende verklaringen van verzoekster niet tot een besluitvorming komen inzake de plausibiliteit van verzoeksters asielrelaas, minstens haar voorgehouden lesbische geaardheid.

4.3.4. Aangezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om verzoeksters beweerd lesbische geaardheid nader te onderzoeken, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 april 2024, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend vijftientig door:

S. HUENGES WAJER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. HUENGES WAJER